

D. anton.

de la mère

LIBER SEXTVS

DECRETALIVM

D. BONIFACII PAPAE VIII
SVAE INTEGRITATI
VNA CVM CLEMENTINIS ET
EXTRAVAGANTIBVS, EARVMQVE

GLOSSES RESTITUTVS.

CVM PRIVILEGIO GREGORII XIII. PONT.
Max. & aliorum Principum.

PARISIIS.

M. DCI.

CVM LICENTIA.

Es de el Coll de la Comp^a de los de Salamanca y Madrid.

M V I I A T E D E G

I T A L I A E T I T I A N U S

BONIFACIUS Papa VIII. natione Hernieus, patria Anagninus, è familia Caetana, anno MCCXCIII. Pontifex maximus creatus est. Is Decretales epistolas prædecessorum suorum per Guilielmum Archiepiscopū Ebrudunē. & Berengarium episcopum Biteren. ac magistrum Richardum de Senis S. R. E. Vicecancel. diligenter fecit recenseri: & quibusdam decretis nouis à se additis in unum librum sub debitissimis titulis redigi, & quinque aliis Gregorij Papa IX. annexi Sextumque nuncupari iussit. Ad quem Ioannes And. Bononien. continuas glossas, quibus multa ex eius lectura fuerunt inserta, & hoc signo [] notata, conscripsit.

TABVLA

22. *VITAE SANTORUM*

¶ Prima glasă înțelese fără recitație rezonanța trăia să fie; și cum obligea-
re, cu rău preț deosebit, încearcă să se regăsească din nou, exprimându-i adesea
încrezătoare apariții utilitare, și care se opătează: Tintă de quadrigă în bo-
nești, într-o mormântă lejană, o cruce din cibărecăzafat, și profecialele acuzații
care îl aducău pe un pelerin sărac, cu rău folosul său; lucru, unde
se urmărește.

Via propositus est ordinis prius humanae subdia petere, ut illis deficiensibus diuini favoris gratia posse suos de consertatione omnis Christianus. In fine tamen idem ego Iustus Andree Bononiensis in omnibus exponit, inter Decretorum Doctrinam licet minimus, tam fure primum ad suum
LEO CHARLET: 1550

2613

LIBER SEXTVS
DECRETALIVM
DOMINI BONIFACII
Papæ octauii.

BONITA GINS & FISCHER, *Journal für Naturwissenschaften*, Berlin, 1931.

Bonifacius Episcopus. [E]arumq[ue] motus, quia in principio secundi, terci, quarti & quinti libri. Deinde in quartere non solentis de his quinque vel sex, que sunt in cunctilibus libris praeceptio actione leas: les in principio voluminis sunt ut quatuor: In principio huius serui libri, h[ab]et non videlicet auctor, unde est presentem ut sic braciaris canit ad ea in fiducia remississe, q[ua]m in principio G[ra]eci compilationis per Bernardum uotum sumit. Felicitas antiqua sit Christianorum alteratio, in salutario sit pars episcolae: id scilicet disputatione & solutione relinquens, hoc propteriam in- tenuit diuidit partes: In quantum pertinet salutario ponunt vices 200 seruandas. In locumq[ue] ex omni via regis se fatur. In teatris matra-

atio vixque ibi: *Festum fratris*. In qua e clauso vijpi in finem Triuno
iginer Dominus Bonifacius Doctores & scholares moratōe ha-
monie: futurū & bessidicē. Secundo exordiē dicit, q̄ inuidit.³ Et sc̄ntas
sollicitas circa cunctā fulditatem, & voluntate laborat̄c in nōne
ter dum tunc noctibus vigilar, annēus tara declarando, & nouis statimne-

E X T V S
A L I V M
O N I F A C I I
et aui.

seruus seruorum Dei, & di-
compilatorem Gregorii non ab ipso vel aliis Pontificibus teneri, & eum rebusi deberent, & qui hinc in labores ipsarum. Quod est in decessione, per tres nominatae in littera, Extrahagamus ipsas ferit diligenter recenseri, quantum melius refecere possemus, quia temporales, velium contrari, vel superflue reliquias in melius reformamus, cum syllibus confirmationibus per ipsam noviter editis, mandat in unum librum redigi, & sed debitis sensu colligari, illamque libram vel adiungi, quiusque libris Decretalium, & vocari Sextum etiam scimus, ut inveniatur ut perfectas. Dixit demam, ex quo ideo nos mandatis has confirmationes in compilatione Gregorij sub suis tenulis ponit, cui aperte manifestus laboris deficit, & non sibi enim maximi-
mum labores & expensis. Quarto concludendo, mandat ipsa Datinibus & scholasticis quod ipsum librum maturi compo-
sitionem, quem eis sub Bulla transmisit, affectuole recipiant, illo
veneri in iudicis & scholis & precipiat, quod velletis nos reci-
pient, nec pro Decretalibus habeant aliquas constitutiones Ro-
mani Pontificis editas post compilationem Gregorii non Pa-
pe, que in ipso Sexto libro interita vel refectura non sunt. Hinc
erit plocimum.

§ Esta espécie de fatores resiste ao argumento de que o planejamento é sempre a resposta a situações de crise. **§** A proposta teórica sobre legiões respondente.

[*Bonifacius.*] Et praedictis sibi his ciuitatibus nominis, licet
in se sit etiam, credo, ex misericordia Dei habuimus filios.
Tale presumit nullus. Et dicitur Bonifacius, quia bona facies: ita dicens
& vere illi ciuitatis nominis, propterea debet, ut clerus de iure habeat
probatus secundum. In illo de docebat & est & aliud. Bona igitur, nomine de Boni
mo optimi opus fecit, in istius Canonicis illuminando; & per fidem, q. d.
declarations antiquorum iuratur, & per edicitiones noscuntur in libro 8. sed pone
sequimus. Sed solitudo nunc dabitur, qui natus matutino ab anno 97. diffi-
cile in creatione Romani optime, cu[m] nominis iuratio prohibetur. Et si te-
bitur fr. C. de milia u. o. l. h[ab]et enim prius vacabuntur Benedictus, q. 1. non de-
modo Bonifacius etiam nominatur. Innocentius quartus prius sicut singulis
balles Gregorius ex parte Theobaldus. Celestinus et genit. Pe- de confite, ob
Rephimenter, hinc fuit, ut obtemperante ad permutationem no-
minis, scilicet mutationem nominis, cum enim prius et eius natus ho-
dum, natus vero dei genito testis, ut eccl[esi]a beneficium in nobis.
Vel id est: quia nisi actio Christi vocata est infrastructio, id est electio
figuratur, a. n. i. Deus omnipotens: sed in promulgatione Petri, nomen
natum est et nomen primi vocari. Sed et ad finem nominis
sed Romanus P[ro]p[ter]e[re] nomen Petri gerit. T. q[uod] si hoc legi per venerabilem.
Vnde ad eius instar, primus natus mutabatur nomen. Pr[ec]eret
res ecclesia fuit mutationem fieri: quis posset pronounceare in ipso
originali nomen haberet posse exemplum, id est electio per inter-
missionem, vnde nos et iter secundum ipsum illo nomine vocari. Les
ad eum, de mutatione nominis fraudulenta intelligent.
C. de milia u. o. l. Secundum dominum, non obstat, q[uod] non est c. de
fidei salu. /
nam[us] peccati
le. C. de fidei

^a Concessum fuit sacerdotium patrem - Quare apparetio sacerdotis ex i-
nvento agitur.
^b ¶ Episcopo. Ante confirmationem et coronationem sit septuaginta.
Bonifacius electus episcopus deinde quid dicatur in fine libri sup-
dicti. Et nunc se vocat Episcopum, cum finit in ecclesia Dei digni-
tatis. Deinde. De
de ob...ca-
de dico...ca-
dus. in c.

tates Episcopali manus, illustri soler. Dic non enim ordinis in ecclesia, ut dist. clara. carta prin. & 4. dist. episcopali & cap. leg. Ilborum autem ordinis episcopalis estimatio: quia nulli ipso est inservire minior ea vel patrem faci quod nec si. si. in loco, in pulchra glo. & sc. dist. cap. r. Non ergo adquisire, sed ab ordi-
ne volens quae cupari, le vocat episcopum. Erunt cõtra theologos, Sequentia
qui dicunt solidi esse temporis ordinis. Dicunt enim, quod episcopatus & sacerdotia, precep-
tis alioquin non sunt ordines praecepto & termini officiis circa 10. da. In re dicitur
quod sacerdotium & episcopatus non sunt ordinibus deinceps. Nos In-
sistit sacerdotio, per una regulam de hoc. Et de ping. canonis scriptis. 24. 9. 10. 11. 12.
¶ Glorijs operis vestrum per quod habemus vel electoratu, quoniam sicut dies modis deponimus
Exem.

¹⁸ *Sainte Scholastique* [sic] Non similessem te ducit seruum, sed fe-

Arbor Consanguinitatis.

Non sicut dextros qui stant in parte sinistra.
Laudat vires, dat ubi dextra manet.

CONSANGUINITAS PER TRES REGULAS DECLARATVR.

PER T. A. regule magnitudinis pro linea recta. Ascendentium & descendentium quoniam sunt personae de eisdem queritur, & potius intermediius una deponit, cui sunt gradus inter eas. Si lignarum via fuisse quam distat abamus à Petruco (Petruco esse Sanguinis in cellula vni est fixus) quoque computari & intermediius, quoniam sunt personae deinde vicini, quoniam sunt gradus; & sic de aliis.

* Pro linea collateralis, dicitur nisi regule.

* Collateralis in linea æquali quanto gradu que distat à eisdem filiis, tanto distant iacet se, vel sibi attinet. Exemplū pone: Cū faciat absumus ille patr. inter P. & primogenitum proprieatis, nam illi sunt in linea æquali, quanto gradu distat à filio quarto gradu: ergo inter se quartio. De computatione tantummodo canonica locutus.

¶ Pro arbore consanguinitatis secundum canonicam computationem.

discretaria regula.

PER T. A. In linea recta ascendentium & descendentium quoniam sunt personae de quibus queritur, computata intermediius una demptus, ut sunt gradus inter eas.

* Pro linea collateralis.

* Collateralis in linea æquali quanto gradu quis distat à cognati de patre, tanto duplum distat inter se, vel sibi attinet. Nā secunda leges quelibet persona gradū facit in collateralibus. Cōpetatio enim Legitima ob aliud sit qui cōputatio Decretilis.

* Collateralum in linea æquali quanto sunt personae filii deceptio, tot sunt gradus. Nampliorem opus cōclosionem, secundum ad L. etiam Andrea declarationem.

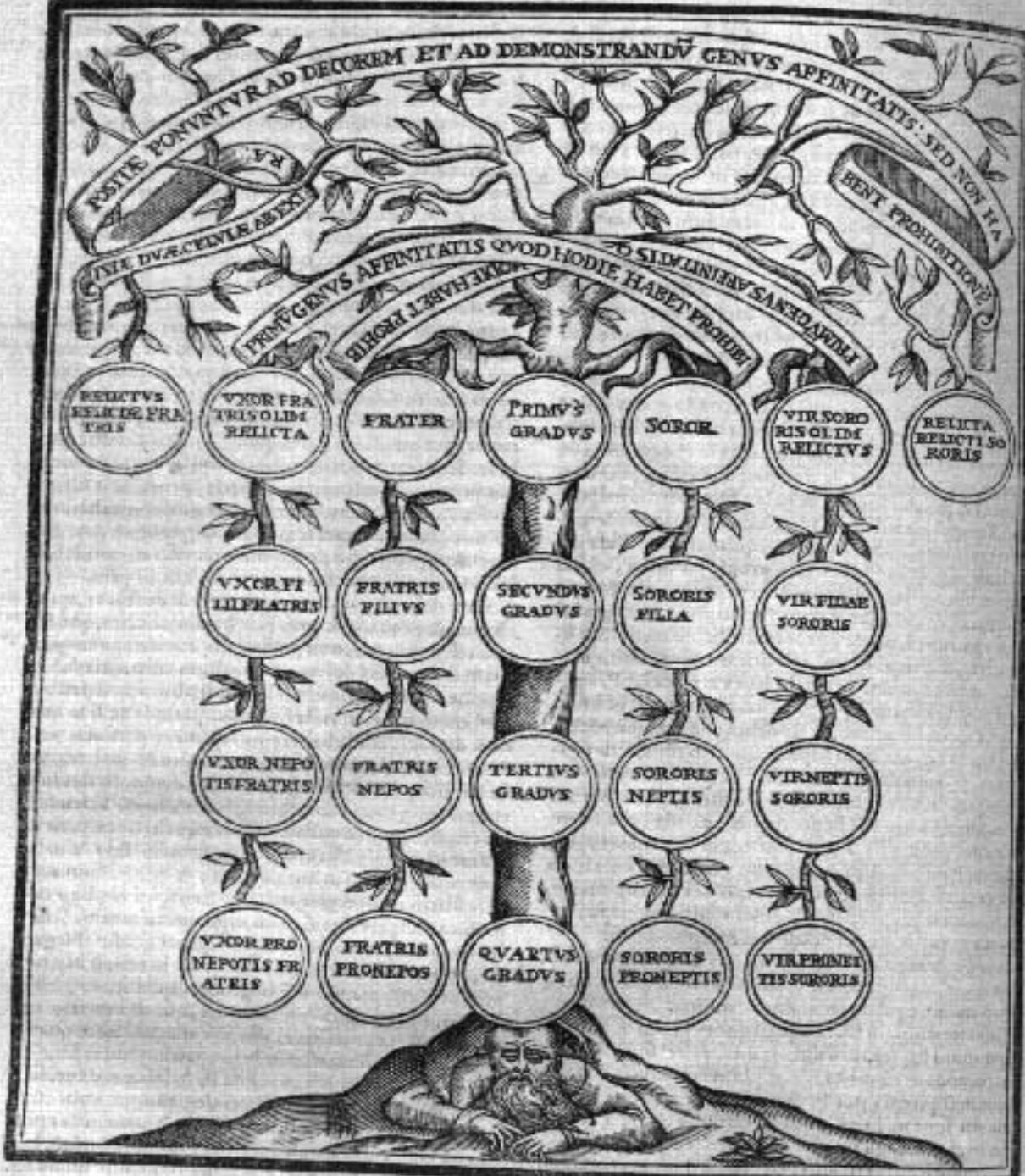
Cōfessio
tus est alio
modo profanari
se ex presso
vita, quod
sua defensio
ab altera, vel
ante ab es
ec. Vel est via
estram profa
nari se null
super defensio
nem carni
propagatio
centrallis. Et
docteur à dī,
quod est fin
mali velim
comit. Cōf
fessione, quod
longiora te
mnia.

Littera est sol
lelia profanari
se ab coll
pore defensio
nem grande
cum exenti
tū numeris
distinguit. O
pter plures, pa
lices gradus
defenduntur,
affidentur,
et celebatur.

Crux est
halma di
ffusio profa
nari, que co
gnoscunt que
ta agmina
sui vel cogni
tione distin
tas per
lineas inter se
distant, et
ascendentia
dui ad simili
tudinem gra
dui scilicet
vel tempore pre
missorum, quia
gradus de
proximi in
primum.

Arbor Affinitatis.

Multe dics, variisque labor busisce parva
Artis notitia, que modo clara patet.

AFFINITATIS DECLARATIO.

AFFINITAS secundum canones est personarū primis ex eis proueniens, omni carent parentela. Et dicuntur affinitas quasi duorum ad rūm finem viras, cō quād duas cognationes diversas per nuptias secundū leges; vel per eōius secundum canonē copulantes, & aliter ad alterius cognationis finem accedit, vñf. de grad. cog. I. non facile s. affinit.

Sicas autē q̄ affinitas est perpetuū impedimentū, quod durat ēnī numeris plena, quia medīte contrahit s. q. ad fraternitatis.

Per carnalē copulam viri & mulieris inter consanguineos mulieris & vires, & inter consanguineos viri & mulierem contrahit affinitas primi gradus etiamē gradus, cuius est consanguinitas. Si ergo consanguineus nō coposseat mulierē, si vis scire quo gradus affinitatis actinet tibi mulier illa, vide quo gradus sit tibi consanguinitas tua: & quanto est tibi ille consanguineus, tunc mulier est tibi affinis, & sequerit se primo genere. Dicuntur eff. in regula, viri & mulieris, & nō viri & vires, q̄d se-
cundū canones etiā per eōiam formulā & incertuolum tibi-

ter affinitas. Faret de eo qui cog. conf. vno. s. e. d. certior & exp. Inter consanguineos mulieris & vien, & consanguineos viri & mulierē, id est iniquia inter virū & mulierē non a consanguinitate affinitas, sed ipsi sunt affinitatis causa. Item inter consanguineos viri, & consanguineos mulieris nulla est affinitas. Vnde deo fratre filius cum dubius sororibus, pater & filius cū matre & filia sed est affinitas inter consanguineos mulieris & ipsi viri, & consanguineos viri & ipsam mulierē, de cōs. & eff. cd super huius Regula. Quotiescumque inter vias personarū, de quibus queritur, & coniugem alterius nō eff. vel non fuit consanguinitas infra quartū gradum inclusus, nullā est prohibitiō, statim me & coniugem nepotis mei nō potest esse matrimonium, quia nepos meus est mihi consanguineus intra quartum gradum.

ALIVO EXEMPLI. Soror mea habuit matrem, & mortua matris eius aliam accepit, quia defuncta potest contraferre cum eius relata, quia inter euc & illam relata nullā est nec fuit consanguinitas.